

KARMNY (16) *ai*

a *pochylone*.

sg m N kårmnny (3). \diamond *L* kårmnym (1). \diamond *f N* kårmnå (1). \diamond *pl N m an* kårmné (3); -é (2), -(e) (1). *subst* kårmn(e) (2). \diamond *G* kårmnnych (2). \diamond *A m an* kårmné (2); -é (1), -(e) (1). *subst* kårmn(e) (1). \diamond *I m* kårmn(e)mi (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVIII w.

O zwierzętach: żywiony, by uzyskać duży przyrost wagi; tuczny, tuczony; altilis Mącz, Cn; auctus hordeo, far(c)tilis, ad saginam idoneus, cum diligentia nutritus, opimus, pascualis, pastus, saginarius, saginatus Cn (16): Otom nágothował obiad moy/ woły moje y karmne rzeczy fą pobite/ [...] Podzię ná wefele. *BibRadz Matth 22/4; Altilis gallina, Karmna álbo/ vtuczona kokoź. Mącz 7a, 7a; WujNT Matth 22/4.*

Wyrażenia: »wieprz, świnia karmna(-y)« = altilis a. pastus aper a. porcus, saginatus porcus Cn [szyk 3 : 2] (4 : 1): Nátychmiał do ftáyniey bieżał. Gdzie karmny wieprz támo leżał: Nożem mu nogę vrzázał *BierEz C2v; ZapWar 1532 nr 2472; GostGosp 167; KlonWor 19.*

»woł karmny« = bos saginatus PolAnt, Cn; opimus a. saginarius bos Cn [szyk 4 : 3] (7): ZapWar 1532 nr 2472; Lepfza ieft biefiáda ledá o źiołku ogrodnym kędy ieft miłóć/ á niżli o karmnym wole kędy ieft nienawić. BibRadz Prov 15/17; Niech mu namężnieyźzego tu ná plác przywiódą/ Iuź ia zá niego ręczę iże go pochodzi/ Chociaż mowisz że czerftwo by karmny woł chodzi. PaprPan X4v, B3; SarnStat 1132, 1232, 1234.

Szereg: »trawny i karmny« (2): á ziemią drógámi ftárémi y zwyczáyneými woły trawné y karmné wolno iśdź máią SarnStat 1132 [idem] 1234.

Iron. (1):

Wyrażenie: »wieprz karmny« (1): Sámi też Turcy niektórych Chrześcijánów kocháną pieszczotę y roškoży ták dobrze wiedzą/ iż ilekroć z nimi bitwę ftoczyć myślą/ powiedáią że fię z wieprzami karmnemi [cum porcis saginatis] potykác máią. *ModrzBaz 118.*

Synonim: tuczony.